

EN PATUFET

Material i suggeriments per a una tasca pedagògica

centre de titelles de lleida

I- PARLEM DE LA RONDALLA I DE LA NOSTRA VERSIÓ DRAMÀTICA

De les rondalles catalanes, En patufet n'és probablement, la més emblemàtica i divulgada. Tant, que fins i tot va de bracet d'una cançó que els nens i nenes de casa nostra coneixen molt bé.

Una rondalla que conté un conjunt d'ingredients amb els quals l'infant s'hi sent identificat i atrapat. En Patufet no creix i la seva menudesa li reporta haver de salvar força obstacles. Sortosament, amb el seu optimisme i enginy, se les empesca per sortir-se'n airós. Però això no sempre és possible i aquí ve el drama de la història. Qui pot, per sí mateix, sortir de la panxa d'un bou? En aquesta ocasió, fins i tot l'ajut dels nens i nenes del públic en serà necessari.

Però qui ha sortit de la panxa del bou, amb una pudor d'estable que esparvera, no pot escapar-se d'un bany exhaustiu, de cap a peus!

Diuen que les dificultats fan créixer. I en Patufet, com qualsevol altre nen, no és pas exempt d'aquest desig. I, qui sap? Pot ser fins i tot puguem ser testimonis d'aquest fet i alhora, desvetllar el misteri del cicle vital, el que no explica la rondalla i que ens permet constatar que, per més que passin els anys i rodi el món, sempre hi haurà un Patufet que vagi a comprar safrà.

II- L'ESPECTACLE

Fidels a la rondalla, tot i ampliar-ne les conseqüències que aquesta suggereix, l'espectacle es descabdella des d'una òptica estètica i conceptual, propera a la del propi Patufet i així mateix, dels nens i nenes espectadors. El joc, les trapelleres, a voltes l'intent de fugir d'estudi... són sempre a la pell del protagonista.

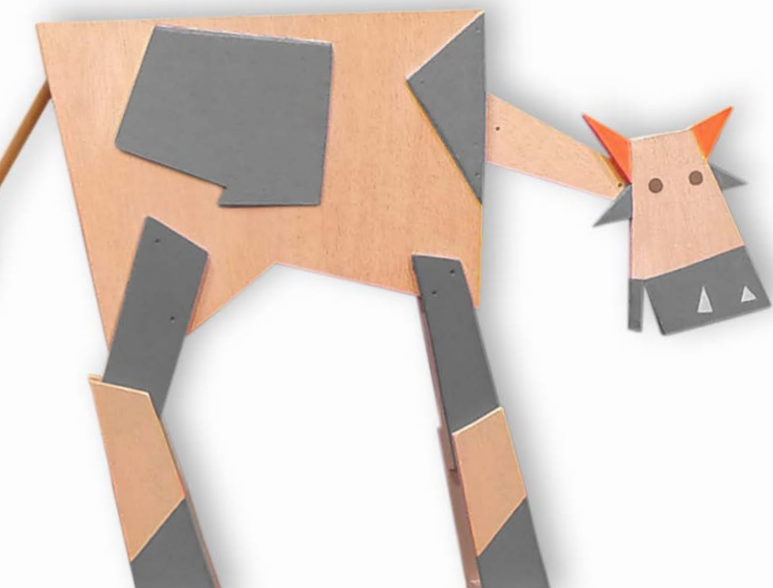
La música, les cançons cantades conjuntament amb el públic, reforcen aquest caràcter popular que la mateixa composició escenogràfica i la utilització dels titelles ens brinden.

En aquest espectacle, la titellaire esdevé alhora rondallaire a qui, sovint, li toca involucrar-se ens els esdeveniments, sigui davant la necessitat de fer raonar a en patufet, sigui per donar-li un cop de mà en les dificultats que, com a nap-buf i com a titella, li sobrevindran.

Tot plegat, conforma un espectacle alegre, festiu, emocionant i emotiu i no gens menys, propici a reflexionar plegats grans i petits.

III- TRABALLEM A L'ESCOLA ABANS D'ASSISTIR A L'ESPECTACLE

- 1- Què en sap cadascú de la història d'en Patufet?
- 2- Intentem posar-nos a la seva pell.
Què vol dir ser menut?
Hi ha un món pels menuts i un per a la gent gran?
- 3- Mana qui mana o en podem parlar?
- 4- Seria bo ésser sempre menuts?
O preferim créixer i fer-nos grans?
Què vol dir fer-se gran?
- 5- Com imaginem en Patufet? El podem dibuixar?

IV- ENS DISPOSEM A ASSISTIR A L'ESPECTACLE

1- Què vol dir anar al teatre o a veure titelles?

- En aquest cas vol dir anar a veure el treball que uns artistes han preparat amb molta il·lusió i especialment perquè els nens i les nenes en disfrutin.

2- Què és un artista?

- Un muntatge de titelles és l'obra d'uns quants artistes que treballen plegats creant: La història i els diàlegs, els titelles i l'escenografia... i sobretot, fent que els titelles, ninots o objectes al cap i a la fi, prenguin vida a l'escenari per a fer-nos viure i participar de les seves històries i aventures.

3- Anar al teatre no és el mateix que anar al cinema, veure un vídeo o un DVD. I doncs?

V- ACTITUDS QUE CAL TENIR PER ANAR AL TEATRE

- Respecte per la feina que suposa crear un muntatge.
- Anar-hi amb els sentits ben oberts per captar bé la història que s'hi esdevindrà.
- Entendre que el teatre és una ficció, una manera diferent i molt imaginativa d'explicar-nos i fer-nos viure una història.
- Anar al teatre és anar a escoltar, a mirar, a viure i a aprendre coses noves perquè després en puguem parlar i treure'n conclusions.

VI- TREBALL POSTERIOR A L'ESCOLA

1- REMEMOREM L'EXPERIÈNCIA

- Com ha anat?
- Recordem la història? Li ha passat alguna cosa a en patufet que no sabíem? Què és el que més ens ha sorprès?
- Recordem l'escenografia?
- Quin paper hi feia la titellaire?
- Què deu ser més difícil per als artistes a l'hora de fer un espectacle?
- De totes les feines que hi ha per inventar-se i fer un espectacle quina ens agradaria més?
- Podem recordar les cançons?

2- SIGUEM CRÍTICS

- Per a cadascú què és el més important de la història i què volem recordar?
- Ens ho han explicat bé? Ho hem entès? Ha estat interessant, bonic, divertit...?
- Ens ho havíem imaginat així?
- Què és el que no ens ha agradat? Ho canviaríem? Com?
- Ens han agradat les músiques i les cançons?

3- PLASMEM L'EXPERIÈNCIA

- Dibuixem el que hem vist i el que més ens ha motivat de l'espectacle
- Compartim la nostra expressió plàstica personal i la comentem.
- Sabríem jugar a patufets o representar-ne la història?

